

לזכות נשמת רבנו
רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

העלון התורני השבועי

מאמר התורה

כז סיון התשפ"ז

12.6.2026

גיליון 936

פרשת : קורח

הפטרה : ויאמר שמואל

לרפואת ולהצלחת אבי היקר מאיר בן מסעודה

השבת מברכין את חודש תמוז שיחול בימים שני ושלישי.

לב הפרשה

העלון מוקדש לרפואת ידידנו היקר אילן בן מזל שזכות זיכוי הרבים תעמוד לו, שיזכה לבריאות איתנה

קורח, בן דודו של משה קורא תיגר על מנהיגותו של משה רבינו ויחד עם דתן, אבירם, און בן פלת ומאתיים וחמישים דיינים מכובדים הוא טוען על משה ועל אהרן: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה'! מדוע אתם, משה ואהרן, לקחתם לעצמכם את שרביט המלוכה והכהונה הגדולה?" משה שומע את הטענות ונופל על פניו בידעו שהפעם יקשה עליו לסנגר על מעשיהם של בני-ישראל. "מחר בבוקר" אומר משה לקורח ולעדתו, "תראו כי לא ביוזמתנו קיבלנו את עול ההנהגה. הייתה זו הוראה מפורשת של האלוקים. "קחו לכם מחתות בהם תתנו קטורת, כפי שעושים הכהנים" המשיך משה, "והיו מוכנים לפני ה' מחר. והאיש אשר יבחר ה' הוא יהיה הקדוש" סיים את דבריו. לעיני כל השבטים הוא מנסה לשכנע את קורח לחזור בו ממרדו. "הלא גם לכם העניק האלוקים תפקיד מיוחד, לעבוד במשכן העדות. מדוע אתם לא מסתפקים בכך ומבקשים להיות גם כהנים?" הוא גם מנסה לקרוא לדתן ואבירם כדי לשוחח עמם אך הם מסרבים להופיע בפניו בקריאות מרדניות. "לא נעלה!" הם קוראים. "הלא משה רבינו הבטיח להביא אותנו לארץ זבת חלב ודבש ולא קיים. גם אם תנקר את עינינו לא נופיע בפניך!"

בלילה... ובבוקר

בבוקרו של יום הקהיל קורח את כל בני-ישראל אל אוהל מועד כאשר עמוד הענן של השכינה הופיע לעיני כל. "הבדלו מתוך העדה הזאת" אמר האלוקים למשה ואהרן, "ואכלה אותם ברגע אחד!". אך משה ואהרן נופלים על פניהם ומבקשים מבורא העולם לא להעניש את כל בני-ישראל בשל חטא של אדם אחד, קורח. לאחר שבני-ישראל מתרחקים מאוהלי קורח ועדתו על פי צו האלוקים מכריז משה:

"בזאת תדעון כי ה' שלחני לעשות את כל המעשים האלה. אם קורח ועדתו ימותו מיתה טבעית תדעו כי ה' לא שלח אותי. אך אם ה' יברא בריאה חדשה והאדמה תפצה את פיה ותבלע אותם ואת כל אשר להם, אז תדעו כי הם ניאצו את שם ה'".

כדברי משה, האדמה פצתה את פיה ובלעה את קורח, עדתו ואת משפחתם ורכושם. בני-ישראל ברחו בבהלה מזירת האירוע, ואש שרפה את 250 הדיינים שעמדו ובידיהם מחתות הקטורת.

המחתות בהם הם השתמשו הוקדשו לאלוקים ולפיכך אלעזר בן אהרן הכהן אוסף את המחנות מן השריפה ומשתמשים בהם כציפוי למזבח. ציפוי זה יהווה תזכורת תמידית לבני-ישראל שרק הכהנים יכולים להקטיר את הקטורת.

שוב מתלוננים בני-ישראל

למרבה הפלא בני-ישראל עדיין לא למדו את הלקח והם שוב מתלוננים על משה ועל אהרן, והפעם "אתם גרמתם לעם ה' למות!" האלוקים מתגלה למשה ולאהרן ואומר להם "צאו מן העדה הזאת ואכלה אותם כרגע!". משה מבין כי יצא הקצף מלפני ה' וכי מגיפה מכה בבני ישראל והוא פוקד על אהרן אחיו לתת קטורת במחתה ולרוץ בתוך הקהל. ריצתו של אהרן עם מחתת הקטורת אכן עוצרת את המגיפה. בסך הכול מתו במגיפה 14,700 איש.

המטה הפורח - כדי להסיר את תלונות בני-ישראל על הכהונה, מצווה האלוקים כי נשיא מכל שבט יכניס מטה – מקל – אל המשכן, והמטה אשר יבחר בו האלוקים יפרח. בני-ישראל עושים זאת ובבוקר הם מגלים שמטהו של אהרן פרח, הוציא ציץ ושקדים. מטה אהרן נשאר בתוך המשכן למשמרת ולזכרון לבני-ישראל.

דיני הכהנים - בורא העולם מטיל על הכהנים את המשימה לשמור על המשכן ולוודא שבני-ישראל לא ייכנסו למקומות הקדושים. כמו-כן הכהנים יקבלו מתנות כהונה, חלקים מיוחדים אותם יתנו להם בני ישראל.

הלויים

גם הלויים יקבלו חלק מן היבול וגם עליהם יהיה להפריש חלק ולהעניק אותו לכהנים.

בשעה טובה ומוצלחת לזוג היקר יוסף חייא ואושרית שיהיה בנין עדי עד !

לדיווג הגון ולהצלחה לעידו בן אביבה למשפחת חיים

להצלחת דוד בן זהבה מרציאנו וכל משפחתו

זמני השבת

19:28 נניסת שבת

20:21 צאת שבת

21:18 רבנו תם

לעילוי נשמת

מזל בת אסתר הדר

אשר ויעקב בן מסעודה אבוזגלו

יהודית גלילה בת זהבה למשפחת מרציאנו

ליזו בת אסתר למשפחת גוזלן.

אביגיל בת זוהרה למשפחת אבוחצירא

העלון מוקדש

לרפואת מרים בת לינדה והצלחה בניתוח

אסתר בת לינדה בריאות ופרנסה טובה.

להצלחת אלון דוד למשפחת גוזלן

לרפואת שמחה בת חנה.

פרפראות

מורה למתמטיקה, הגיע יום אחד לכיתה וראה את תלמידיו צועקים, מתנצחים ומעליבים זה את זה כדי לראות מי יותר חכם מכולם.... על מנת להראות להם מי חכם יותר, הוא אסף את תלמידיו המתנצחים ואמר להם שהוא יוכל לקבוע מי חכם יותר בתנאי שיענו על שאלה פשוטה שהוא יציג להם, והוא – המורה ידרג את הציון לפי התשובה החכמה ביותר מ-0 עד 100. התלמידים הסכימו ופה אחד המורה ניגש ללוח, לקח גיר וצייר קו באורך 1.5 מ'. הוא שאל את התלמידים, כיצד ניתן לקצר את הקו בכל דרך שהיא. התלמידים באו ללוח והציעו הצעות שונות ומגוונות: מחיקת הקו מימין, משמאל, אחד הציע לקפל ועוד ועוד. יפה! אמר המורה עד עכשיו עניתם על חצי השאלה, יש לכל אחד מכם-50 אחוז בינתיים. ומהו החצי השני של השאלה שאלו כולם בתמיהה. אז ביקש המורה לקצר את הקו מבלי לגעת בו! התלמידים נדהמו, חשבו. היה זה אתגר לא קל, והם התקשו למצוא פתרון. המורה נגש אל הלוח וצייר מעל הקו, קו נוסף, ארוך יותר מהקו שאורכו 1.5 מ'. אז הושיב המורה את התלמידים במקומם והוסיף לומר: "כדי 'להקטין' משהו, אינך צריך לפגוע או להעליב אותו, פשוט עליך להגדיל את עצמך!"

"קרח בן יצחק בן קהת בן לוי"

לא הוזכר שמו של יעקב. זהו שביקש יעקב: "בסודם אל תבוא נפשי בקהלם אל תחד כבודי" "בסודם אל תבוא נפשי" = "מרגלים" "בקהלם אל תחד כבודי" = "קרח ועדתו". נשאלת השאלה:

מובן למה יעקב לא רצה שייזכר שמו במחלוקת, אבל אולי אם היה נזכר שמו היו מפחיתים לקרח בעונש? איך לא חס על צאצאיו! תירוץ: דווקא בזה שלא נזכר שמו היה העונש מופחת. משל למה הדבר דומה:

פעם נתפס יהודי עם דיסק ואיזמלים בשעה אחת בלילה כשהוא רכון על הכספומט בבנק. משאחזו השוטר ולא היתה לו תשובה נלקח למעצר. הוא סירב לדבר כדי שלא יהיה לו בעיות עד שיגיע העורך-דין. כשבא העו"ד והסביר לו שהמצב שלו ממש לא טוב... שכן וכי איזה תירוץ אפשר לומר במקרה כזה?...? חשב הגנב ואמר: תראה, אם אין תירוץ אולי נחשוב על משהו שיפחית לי בעונש? שאל העו"ד: "ומה יש לך לומר להגנתך?" אמר הגנב: "אבא שלי זה הרב הראשי..." אמר לו העו"ד: "תעשה לי טובה רק את זה אל תגיד!!! אם ישמעו שאבא שלך רב ראשי ואתה יצאת כזה... יחמירו שבעתיים בעונשך!!!" הנמשל ברור: יעקב ידע שאם ייזכר שמו במחלוקת, עונשו של הצאצא שלו קרח יהיה חמור שבעתיים, לכן ביקש מה' שלא ייזכר שמו... כך דאג יעקב לבניו ה'יקרים...

לרפואת הילדה נועה אסולין בת דורה, שתתבשר בשורות טובות!

הלכה

הרב נתנאל בן הרוש

שינוי שעון שבת, בשבת

מאחר ורבים שואלים בענין זה, יש להסביר את הדברים בקצרה, הלכה היא, שמותר להפעיל מערב שבת (לפני כניסת השבת) "שעון שבת", הן צורך הדלקת וכיבוי האורות בבית, והן לצורך כיבוי והדלקת מאוורר, פלאטה וכן כל כיוצא בזה. שעון דיגיטלי שעון שבת שהוא "דיגיטלי", ובשעה שרוצים לשנות את מצבו, יש צורך לבצע פעולה חשמלית כלשהי, (וכן שעון מכאני שיש צורך להפסיק את פעולתו כדי לשנות את הזמנים), אסור לשנות את מצבו בשבת, בשום אופן, וכל מה שאנו דנים כאן, הוא לגבי שעון שבת המצוי בדרך כלל, שיש סביבו "זיזים" (כפתורים) קטנים, שהם קובעים אם החשמל יזרום או לא יזרום בזמן מסוים. השארת מצב דלוק וכעת נבאר, באיזה מקרים מותר או אסור לשנות את מצב ה"שעון שבת" בשבת עצמה: אם כשהיה החשמל דלוק, רוצים להאריך יותר את זמן פעולת החשמל, ולדוגמא, כאשר השעון מכוון לכבות את האור בשעה עשר, ורוצים לאחר את זמן הכיבוי לשעה אחת עשרה, מותר ללחוץ או למשוך את הזיזים, כדי לאחר את כיבוי החשמל. הקדמת הכיבוי אבל אין להקל לשנות את המצב הקיים, ולקצר את זמן פעולת השעון, כדי להקדים את כיבוי האורות. (ומכל מקום לצורך חולה שמצטער מחמת האור, יש להקל גם לקצר את פעולת השעון. והוסברו הדברים בזה בילקוט יוסף ובהלכה ברורה סימן רעז). השארת מצב כבוי וכן היה החשמל כבוי, ועתיד להדלק מאוחר יותר על ידי שעון שבת, ולדוגמא, כעת השעה עשר, והשעון אמור להדליק את האור בשעה אחת עשרה, ורוצים לאחר את זמן ההדלקה לשעה שתיים עשרה, מותר להמשיך את המצב הקיים, על ידי לחיצה או משיכת הזיזים, כדי שמשך הזמן שהאור יהיה כבוי יתארך, והאור ידלק בשעה מאוחרת יותר. הקדמת ההדלקה אבל אין להקל לשנות את המצב הקיים ולהקדים את הדלקת החשמל. (ויש מיקלים בזה לדבר מצוה). וכלל הדברים: מותר לגרום לכך שהשעון ימשיך את המצב הקיים. שכאשר האור כבוי, לגרום לכך שהוא ישאר כבוי למשך זמן רב יותר. או כשהוא דלוק, לגרום לכך שהאור ישאר דלוק זמן רב יותר. אבל לשנות מצב, כגון להקדים את ההדלקה או את הכיבוי, אסור.

מלתא דברייהותא

לא מבין איך אחד לא פתח עדיין חנות גלידה בשם פעם שלישית...

קניות- 1000 ₪ השלמות לקניות 2500 ₪

מה חושב חייל שהשתחרר מהצבא: לפני הצבא ישנתי בשקט, ידעתי שמישהו שומר עלי. בצבא, ישנתי רע מאוד כי אני זה שהייתי צריך לשמור. אחרי הצבא, אני לא ישן... כי אני יודע מי שומר.